

РЕШЕНИЕ

№ 194

гр. Кърджали, 25.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Невена К. Калинова

при участието на секретаря Анелия Хр. Янчева Налбантова
като разгледа докладваното от Невена К. Калинова Гражданско дело № 20215140100701 по описа за 2021 година

Първоначално делото е образувано в АС –Кърджали по жалба на Л. Б. Ю.. от с.Ч., подадена на 17.07.2019г., против отказ, обективиран в писмо с изх. N 24-00-151/19.06.2019г. на кмет на община Черноочене, адресирано до началника на Общинска служба по земеделие - село Черноочене, за издаване на скица и удостоверение по чл.13, ал.4, 5 и 6 от ППЗСПЗЗ за поземлен имот, находящ се в с.Ч., местността „Ев янъ“, с площ 1 декар - собственост на наследниците на Б. Ю. Ю..С Определение N 127/12.08.2019г. по адм.дело N 266/2019г. Административен съд – Кърджали, след като е изискал от ответника по жалбата преписката по оспорения отказ, е изпратил делото по компетентност на РС-Кърджали на основание §19 от ПЗР на ЗИД на АПК, тъй като подадената жалба е срещу индивидуален административен акт, издаден по прилагането на ППЗСПЗЗ.

След изпращането му, делото е разгледано от РС-Кърджали и е приключило с Решение N 260116/01.12.2020г. по адм.д. N 1088/2019г. на РС-Кърджали, което по жалба на кмет на община Черноочене е отменено с Решение N 91/14.05.2021г. по кас.адм. д. N 33/2021г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда, със задължителни указания по прилагането на материалния закон.

Жалбоподателят Л. Б. Ю.. твърди, че като наследник на Б. Ю. Ю. и съответно като правоимащо лице е пряко засегнат от обжалвания отказ на кмета на община Черноочене, оспорва същия като индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.3 от АПК, мотивиран с това, че внесенят помощен план за поземлен имот в местността „Ев янъ“ на наследници на Б. Ю. бил разгледан от комисия по ЕСУТ, но не

бил приет, а върнат за отстраняване на недостатъци, като го счита за неправилен и незаконосъобразен, по следните съображения: Първо, защото неправилно отказът се основавал на липса в преписката по внесения за одобрение помощен план на протокол от анкетиране за установяване на местоположението на местността „Ев янъ“ и местоположението на имота, защото това обстоятелство не е пречка да бъде разгледан внесения от него помощен план, както и защото данните за местонахождението на местността и на самия имот се съдържали както в Общинска администрация, така и в представения от него и изготвен по надлежния ред помощен план. Второ, защото неправилно отказът се основавал на липса на подписани граници на имота от собствениците на съседните имоти, които също се съдържат в изготвения за имота помощен план/изток-улица, запад-общинско място, север –общинско място и юг-общинско място/ и не следва да се изисква подписване на границите. Трето, защото неправилно отказът се основавал на липса на отразяване на съседните бивши имоти към момента на образуване на ТКЗС и липса на регистър на собствениците към момента на изготвяне на помощния план, тъй като помощният план съдържал подробна информация относно списъка на стар кадастър по собственици, списък на имотите, съществували преди образуването на ТКЗС и ДЗС на село Черноочене, както и извадка от кадастрален регистър на недвижимите имоти на с.с., с данни за собствениците. С оспорения отказ жалбоподателят счита, че се възпрепятства процедурата по придвижване/респ. приемане на помощния план и възстановяване на правото му на собственост по реда на ЗСПЗЗ на имот в строителните граници на населеното място и постановяването му е в противоречие с материалните разпоредби и в несъответствие с целта на закона/чл.146, ал.1 т.4 и т.5 от АПК/, като е налице хипотеза на отказ от административна услуга. Искането е на основание чл.173, ал.3, вр. чл.174 от АПК да се отмени отказа на кмета на община Черноочене и последният да се задължи да издаде скица и удостоверение за имота. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата –кметът на община Черноочене, не е представил отговор по жалбата пред АС-Кърджали и такъв е представил при първоначалното разглеждане на делото от РС-Кърджали, с който оспорва жалбата като просрочена, при твърдение, че актът е връчен на жалбоподателя на 03.07.2019г., както и оспорва жалбата като неоснователна, защото възложеният на жалбоподателя помощен план не отговаря на изискванията на чл.13а от ППЗСПЗЗ и назначената от кмета на община Черноочене комисия по чл.13а, ал.5 от ППЗСПЗЗ е разгледала помощния план и не е могла да определи границите на бившия имот с площ от 1 дка в м. „Ев янъ“, поради което на жалбоподателя са дадени конкретни указания за отстраняване на нередовностите в помощния план, обективирани в Протокол N 2 от 26.10.2016г.. Счита, че производството по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ не е проведено успешно, поради което и е постановен процесният отказ. Претендира за отхвърляне на жалбата като недопустима,

респ. като неоснователна. В съдебно заседание ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и претендира за отхвърлянето ѝ.

Районният като обсъди събраните по делото доказателства, оплакванията на жалбоподателя и възраженията на ответника по жалбата, приема следното:

Видно от удостоверение за наследници от 30.09.2016г. жалбоподателят Л. Б. Ю. е син на починалия на 20.12.2000г. Б. Ю. Ю., като с решение N 17/99 от 20.04.1993 г. ОСЗ-Черноочене е признала правото в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на нива от 1 дка в строителните граници на село Черноочене в местността „Ев янъ“, установен с молба-декларация за членство в ТКЗС и е отказала да го възстанови, защото не е представено удостоверение по чл.13, ал.3 от ППЗСПЗЗ, като на 24.04.2008г. е удостоверила на основание чл.52 от ЗКИР, че така посоченият имот по преписка под N 1569, находящ се в землището на община Черноочене, се намира в строителните граници на населеното място/ в регулационния план/ и за възстановяването му следва да се представи удостоверение по чл.13, ал.4 от ППЗСПЗЗ, придружено със скица на имота, което се издава от техническата служба на общината.

Със заявление вх. N 94-00-1527/30.09.2016г. на Е.Ш. Ю., С.Б.Я., Л. Б. Ю. и др., в качеството им на наследници на Б. Ю. Ю., е внесен в община Черноочене помощен кадастрален план за земеделска земя в местността „Ев янъ“ от 1 дка, находяща се в строителните граници на с.Ч., общ.Черноочене, който комисията, назначена със Заповед N 155 от 04.05.2010г., Заповед N 195/10.03.2016г. и Заповед N 628/26.10.2016г. на кмета на община Черноочене, е върнала, тъй като липсва протокол от анкетиране за установяване местоположението на местността „Ев янъ“, местоположението и границите на имота, както и липсва регистър на съседните имоти в местността към момента на образуване на ТКЗС и не са отразени съседните имоти съгласно опис-декларация при влизане в ТКЗС от собственика Б. Ю.ов Хашимов. Посочените обстоятелства са удостоверени в протокол N 2/26.10.2016г. на комисията, връчен на жалбоподателя на 03.11.2016г. На 11.06.2019г. Началникът на ОСЗ-с.Ч. отправя искане до началника на отдел „ТСУ“ при община Черноочене за служебно предоставяне на основание чл.13, ал.4 от ППЗСПЗЗ на удостоверение и скица на имот, попадащ в урбанизираната територия на землището на с.Ч., съгласно приложеното решение N 17/99 от 20.04.1993г., за възстановяването му по реда на чл.11 от ППЗСПЗЗ, и конкретно за имот в местността „Ев янъ“, с площ 1 дка, собственост на наследници на Б. Ю. Ю., за който имот по информация на наследника Л. Б. Ю. е изготвен помощен план с местоположението на имота, представен в отдел „ТСУ“ при община Черноочене. С писмо изх. N 24-00-151/19.06.2019г. кметът на община Черноочене е отговорил на началника на ОСЗ-с.Ч., че поисканите скица и удостоверение не могат да бъдат издадени, тъй като посоченият помощен план е разгледан от комисия на 26.10.2016г., но не е приет и е върнат за отстраняване на следните забележки: липсва

протокол от анкетиране за установяване на местоположението на местността „Ев янъ“ и местоположението на имота на наследниците на Б. Ю. Ю. в тази местност, границите на имота не са подписани от собствениците/наследниците/ на съседните имоти съгласно опис-декларацията при влизане в ТКЗС, не са отразени съседните бивши имоти към момента на образуване на ТКЗС и липсва регистър на собствениците на имоти в местност „Ев янъ“ към момента на изготвяне на помощния план и към момента на образуването на ТКЗС. Помощният план/2 броя папки/ е върнат на Л. Б. Ю.. на 29.11.2016г., който е получил и третия екземпляр от него на 10.06.2019г..

Обжалваният по делото отказ на кмета на община Черноочене е получен от жалбоподателя на 03.07.2019г.

От горното следва, че жалбата е подадена в срок –жалбоподателят е получил отказа на 03.07.2019г. и жалбата е подал в срок, на 17.07.2019г., при което същата е процесуално допустима. Следва също и извод, че помощният план е върнат на Л. Б. Ю., което сам жалбоподателят е удостоверил на 29.11.2016г. и на 10.06.2019г., но недостатъците на същия според назначената от кмета комисия, върнала плана, са известни на ответника, тъй като отказът за издаване на скица и удостоверение се основава на същите обстоятелства.

Като доказателство за правото на собственост на бившия имот по делото са налични опис –декларация по емлячния регистър на полските имоти на Б. Ю.Ю., подлежащи на групиране в кооперативни блокове след внасянето им в ТКЗС с.Ч., един от които 1 дка в м.Ев яна с граници, посочени поименно - Г.Б., М.С., М.А., както и заявление-декларация за внасяне на имотите в ТКЗС към 1958г.

От заключението на СТЕ, оспорено от жалбоподателя при изслушването на вещото лице в съдебно заседание, се установява, че местоположението на процесния поземлен имот в м.„Ев янъ“, показан в помощния план, внесен от жалбоподателя, е върху част от УПИ VII, кв.2, отреден за автогара по действащия до момента ПУП-ПРЗ и конкретно в югоизточната част на УПИ VII, кв.2, както е отразено със зелени линии в същия /от т.1 до т.12/ на комбинираната скица-Приложение 1 към експертизата, която част по КРП на с.Черноочене, одобрен със заповед N 518/28.12.2001г. представлява част от имот с пл.сн. N 3, кв.2, както е отразено със зелени линии /от т.1 до т.12/ на комбинираната скица-Приложение 2 към експертизата, а по КРП на с.Черноочене, одобрен със заповед N от 12.04.1982г. представлява част от имот с пл.сн. N 189, кв.2 и конкретно в северната част на имот с пл.сн. N 189, както е отразено със зелени линии /от т.1 до т.12/ на комбинираната скица - Приложение 3 към експертизата, а по действащата в момента кадастрална карта на с.Черноочене е част от поземлен имот 81236.502.14, собственост на община Черноочене, както е отразено със зелени линии /от т.1 до т.12/ на комбинираната скица-Приложение 3 към експертизата.Според експертното заключение помощният план, внесен от жалбоподателя, не отговаря на

изискванията за местоположение и на всички изисквания на чл.13, ал.4 от ППЗСПЗЗ, а именно: в приложения картен материал към помощния план липсват съседи и според графичната му част границите са: север-дере, запад-дере, изток –стръмен склон и юг-неизвестен, а съгласно приложената опис-декларация/на бившия собственик/ са описани съседи, които не отговарят на съседите от помощния план и като съсед е описан – път, какъвто липсва в приложената извадка от едромасщабна топографска карта, в частност път N I-5 “Русе-Маказа“ не е съществувал по времето преди образуване на ТКЗС и не може да се определи като граница на процесния имот. Според вещото лице процесният имот нива от 1 дка в м. „Ев янъ“ преди 2001г. е попадал в землището на с.Среднево, общ.Черноочене съгласно Протокол от 17.07.2001г. на комисията, назначена със заповед N ОУ-258/17.07.2001г. на Областния управител на област Кърджали и приложените към него схема и описателна част, като землищната граница е минавала по дерето от запад на път N I-5 “Русе-Маказа“ и съгласно протокола за изменение на землищната граница между землищата на с.Среднево и с.Черноочене същата вече преминава по оста на път N I-5 “Русе-Маказа“-приложение 5, 5а, 5б и 5 в.В съдебно заседание вещото лице заявява, че в действителност не може да посочи къде се намира подлежащият на възстановяване имот, защото същият се намира в м.Ев Янъ, която според него не съвпада с имота по помощния план, защото за тази местност няма план на бившите имоти и счита, че имотът следва да се намира до къщата на бившия собственик и да се установят съседите, тъй като такива са описани по разписния лист и те съвпадат със съседите по разписен лист, където е къщата на жалбоподателя. Не е установил и в регулацията на селото да има местност „Ев янъ“, защото в плановите, които е проучил, няма местност, помощният план е изготвен по показания на жалбоподателя и към него няма стара графика и регистър към нея на бившите собственици.Вещото лице сочи, че към помощния план има топографска карта, но тя не е отпреди влизане на имотите в ТКЗС, а съществуващият план на бившите имоти не обхваща територията, на която е показан имотът по помощния план. Същевременно вещото лице сочи, че за м.Ев янъ са налични планове, които са посочени в заключението му и те са кадастрален и регулационен от 2001г. и кадастрален от 1982г.: по първия имотът попада в поземлен имот N 3, който е собственост на община Черноочене, а по плана от 1982г. попада в поземлен имот N 189, който е идентичен с поземлен имот N 3, но не може да каже дали процесната нива от 1 дка в м.Ев янъ е идентична с тези два идентични имота, тъй като посочените стари съседи липсват. Соци и че едва от 2006 г. в границите на посочения в помощния план имот са проведени процедури по одобрен ПУП, първо за корекция на дерето, а впоследствие теренът през 2012г. е отреден за автогара.

Въз основа на заключението на вещото лице и изложението на вещото лице в съдебно заседание, както и въз основа на представения от жалбоподателя помощен план и останалите доказателства, съдът стига до следните изводи:

Подлежащият на възстановяване имот е признат като такъв в м.Ев Янъ в строителните граници на с.Черноочене, общ.Черноочене, която местност е разположена именно в обхвата на изготвения помощен план, т.е. за местоположението, на която са налични данни в община Черноочене, щом вещото лице я идентифицира като разположена в поземлен имот N 3 по кадастрален и регулационен от 2001г. и в поземлен имот N 189 кадастрален от 1982г., като в случая е без значение дали вещото лице може да идентифицира с тях процесната нива, тъй като възстановяването на бившите земеделски имоти, находящи се в строителните граници, се извършва от Общинската служба по земеделие и не се осъществява в междинното производство по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ. Несъмнено се установява при това, че за границите на подлежащия на възстановяване имот няма данни в одобрената кадастрална карта на с.Черноочене и за установяването на същите е било необходимо изработване на помощен план съгласно чл.13а, ал.1 и ал. 3 от ППЗСПЗЗ, който да съдържа: 1. границите и номерата на бившите имоти; 2.границите и номерата на съществуващите имоти и застрояването в тях от одобрената кадастрална карта (кадастрален план), ведно с регистър на бившите имоти и регистър на съществуващите имоти.

Според вещото лице внесеният помощен план не съдържа границите и номерата на бившите имоти и към него не е приложен регистър на бившите имоти и този извод се потвърждава от представения от жалбоподателя помощен план, който не съответства на съдържащата се в делото опис –декларация на наследодателя на жалбоподателя на полските имоти, които е внесъл в ТКЗС и конкретно на този, описан под номер 4, в който този в м.Ев Яна от 1 дка е описан поименно със съседни физически лица.

Съгласно чл.13а, ал.4 от ППЗСПЗЗ границите на бившите имоти се установяват въз основа на: 1. съдебно решение, неделима част от което е скица на имота или други допустими доказателства по делото; 2. кадастрален план, комасационен план, частичен земеустройствен план или планове за оземляване преди образуването на ТКЗС и ДЗС; 3. аерофотоснимки, дешифровъчни фотосхеми или ортофотопланове преди образуването на ТКЗС и ДЗС, както и анкети за създаване на регистъра на бившите имоти.

Нито един от посочените документи и картни материали не са налични към изготвения помощен план и в обяснителната записка към същия само общо е посочено, че е нанесена стара кадастрална граница на имота от кадастрален план преди 1970г. за местността Ев янъ, какъвто експертизата по делото не сочи да съществува. В обяснителната записка е посочено още, че границите на имота за изготвяне на помощния план са показани на място от наследниците на Б. Ю. Ю., което обаче не представлява анкети по смисъла на чл.13а, ал.4 от ЗСПЗЗ, тъй като анкетирането има за цел създаване на регистър на бившите имоти, т.е. не на един, а на повече от един в

съответната местност, за да се установи местоположението както на бившия имот по помощния план, така и на неговите съседи.

С оглед на горното, в конкретния случай, съобразно разпоредбата на чл.13а, ал.5, изр. 3-то от ППЗСПЗЗ изработването на плана е предприето от правоимащите като правоспособно лице е изработило помощен план, който не отговаря на изискванията на чл.13а, ал.1, 3 и 4 от ППЗСПЗЗ и който поради това е върнат на правоимащите, без обаче назначената за целта комисия от община Черноочене да е дала конкретни указания и срок, в който недостатъците в помощния план да се отстранят, нито да е направила извод, че обективно указанията могат да се изпълнят, защото установява се от изслушването на вещото лице, че картен материал за бившите имоти за територията, в която е показан имотът по помощния план, не съществува.

В трайната си практика касационните административни съдилища приемат, че отказите за издаване на замолени удостоверения и скици по чл. 13 ППЗСПЗЗ /били те изрични или мълчаливи, били те обективирани чрез заповеди или чрез писма на органа с отлагателни условия или срокове/ подлежат на съдебен контрол /Решение N 4427/27.03.2012 г. по к. адм. д. N 9328/2011 г. на ВАС, Решение N 13806/15.12.2016 г. по к. адм. д. N 3069/2016 г. на ВАС и други /. От друга страна и в двете посочени решения, както и в други решения на ВАС, е подчертано, че изработването на помощен план по чл. 13а ППЗСПЗЗ е служебно задължение на административния орган и при наличието на влязло в сила решение на ОСЗ, с което е признато правото на възстановяване на собствеността, не може да се отказва издаването на скица и удостоверение по чл.13 от ППЗСПЗЗ от органите на общината, тъй като този отказ би препятствал постановяването на решението на ОСЗ за възстановяване или не на заявления за възстановяване имот.

Нормата на чл.13, ал.5 т.1 от ППЗСПЗЗ регламентира изрично, че поисканото удостоверение следва да се издаде и в него следва да се отрази сведение, че имотът е нанесен или не е нанесен в кадастралния план, т.е. в случай, че не е нанесен следва да се отрази това обстоятелство, но не е причина за отказ за извършване на услугата. Исканата скица също може да бъде издадена, като в нея се отразят данните от изготвения помощен план от правоспособно лице по чл.12 т.8 от ЗКИР, и при спорове относно съседите на имота, това обстоятелство също следва да се отрази в скицата и в удостоверението по чл.13, ал.4 и ал.5 от ППЗСПЗЗ.. В съдържанието на исканите документи следва да се посочи и застроената, съответно незастроената част от земеделския имот в урбанизирана територия, за да може въз основа на тях компетентният орган да издаде заповед по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, без която не може да продължи и приключи процедурата по възстановяване на собствеността.

В производството по реда на чл.11, ал.1 от ППЗСПЗЗ ОЗС постановява решение за възстановяване на правото на собственост върху имоти в границите на

урбанизирани територии въз основа на удостоверение и скица по чл.13, ал.4, 5 и 6 и чл.13а. Застрояването в имота се установява служебно от техническата служба при общината, чието решение се одобрява от кмета със заповед по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ. Когато в одобрената кадастрална карта /кадастрален план/ няма данни за границите на имотите, правото на собственост върху които се възстановява по чл.11, ал.1 от ППЗСПЗЗ, за установяването им се изработва помощен план със съдържанието по чл.13а, ал.1 и 2. Тези планове се изработват от лица с правоспособност, придобита според ЗКИР и се разглеждат и приемат от комисия, назначена от кмета на общината. Изработването на плановете се възлага служебно от кмета на общината или от заинтересуваните собственици. Според чл.13, ал.4 от ППЗСПЗЗ, когато се иска възстановяване на собствеността от ОСЗ, към заявлението се прилага удостоверението и скицата от техническата служба, като ОСЗ може и служебно да изиска издаването на удостоверение и скица независимо от направените постъпки на собствениците.

Анализът на цитираната уредба води до извод, че производството по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ е междинно на производството по чл.11, ал.1 от ППЗСПЗЗ, а в някои случаи производството по чл.11, ал.4 включва и преди това производството по чл. 13а за установяване на границите и местоположението на имота с приемането на помощен план.

Когато се иска издаване на заповед по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ или на удостоверение и скица, по чл.13, ал.4, 5 и 6 и чл.13а от ППЗСПЗЗ административният орган е длъжен да установи всички факти от значение за издаване на акта. Това той ще извърши и при служебно поискване от ОСЗ. По делото процесният имот не е бил идентифициран с площ и граници по действащия кадастрален план и не е било определяно застрояването в него, поради което не е налице произнасяне по същество по тези материални предпоставки. Такъв отказ, обусловен с евентуална невъзможност да бъде идентифициран имота според помощния план, представен от жалбоподателя/и др. правоимащи/, е незаконосъобразен, щом не са изчерпани всички възможности за представяне на доказателства в тази връзка, включително и служебно изготвяне и приемане на помощен план от комисията по чл.13а от ППЗСПЗЗ.

Оспореният акт има белезите на индивидуален административен акт и обективира отказ за издаване на исканите удостоверение и скица по чл.13, ал.4, 5 и 6 от ППЗСПЗЗ, вр. чл.13а от ППЗСПЗЗ. Не е проведена процедурата по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, като липсва произнасяне от техническата служба на общината, установена е липсата на дължимо по закон волеизявление на компетентният орган - кметът на общината за издаване на исканите документи. Ако органът е считал, че заявлението е неясно, то е следвало да изиска уточняване на претенцията, но не и да постанови отказ и то без да е проведена процедурата по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ. Доводите относно собствеността, идентичността на имота, размерите му, застрояване и други подобни са

относими към произнасянето на органа след събиране на доказателства и провеждане на процедурата по чл.11, ал.4 . Щом не е проведена процедурата по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, отказът е постановен без да е изяснен статутът на имота.

В Решение N 6995/17.05.2012г. по адм.д. N 10204/2011г. Върховен административен съд е посочено, че когато е направено искане за издаване на удостоверение и скица по чл.13 и чл.13а от ППЗСПЗЗ и заявителят не може да посочи данни за имота си, а и административният орган не му указва да представи наличните такива, задължително кметът на общината следва да проведе процедурата по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, а ако се налага за идентифицирането на имота и изработването и на помощен план, изготвен от комисията по чл.13а, ал.5 от ППЗСПЗЗ, като изработването на планове се възлага служебно от кмета на общината или от заинтересованите собственици, като административният орган е длъжен да установи всички факти от значение за издаване на акта, в случая за издаване на скица и/или удостоверение по чл.13, ал.4, 5, 6 и чл.13а от ППЗСПЗЗ, предхождащи издаването на заповед по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, и конкретно е посочено, че следва да бъдат изчерпани всички възможности за представяне на доказателства, включ. и служебно изготвяне и приемане на помощен план съгласно чл.13а, ал.5 предл.посл. от ППЗСПЗЗ, след надлежното и успешно провеждане на която, административният орган ще може да издаде необходимите за целите на реституционното производство удостоверение и скица. С оспореното писмо кметът на община Черноочене е отказал издаването на исканите скици и удостоверения, поради това, че е бил изготвен помощен план, но не е бил приет от комисията по чл.13а, ал.5 от ППЗСПЗЗ, при което отказът засяга непосредствено правата на жалбоподателя да бъде възстановена собствеността върху заявения недвижим имот, при наличие на предпоставки за това.

Както е прието в Решение N 6915 от 10.06.2015 г. на ВАС по адм. д. N 12585/2014 г., изработването на помощни планове по чл.13а от ППЗСПЗЗ е част от процедурата по възстановяването на собствеността върху имоти в реални граници в урбанизирани територии, поради което забавянията при предоставяне на обезщетения или реституция на земеделски земи представляват намеса в правото на лицата да ползват мирно своите притежания, поради което в случаите на прекомерно забавяне е налице нарушение на чл.1 от Протокол N 1 към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

Поради горното, е следвало административният орган служебно да предприеме изпълнение на вмененото му в чл.13а, ал.5 от ППЗСПЗЗ задължение да възложи изработване и приемане на помощен план по чл.13а, ал.1 от ППЗСПЗЗ за признатия за възстановяване имот в строителните граници на с.Черноочене, за да идентифицира имота по действащия сега план, тъй като без такъв не е възможно да приключи междинното производство по чл.11, ал.4 от ЗСПЗЗ, което е обуславящо крайния изход

на започналото реституционното производство по ЗСПЗЗ в полза на жалбоподателя и др. правоимащи, наследници на Б. Ю., за което няма пречка да се ползва и внесеният от последните помощен план, доколкото същият, макар и с недостатъци, ситуира бившия имот именно в строителните граници на с.Черноочене, а и в м.Ев янъ, определя границите му в обхвата на площта по решението на ОСЗ и отразява застрояването му. След извършване на тези действия следва да се предприемат последващите действия за издаването на заповед по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, както и следващите я удостоверение и скица, които да бъдат предоставени в срок на ОСЗ за приключване на реституционната процедура. Без значение е при това, за определянето на застроената и незастроената площ от имота е, че в м.Ев янъ по ПУП на с.Черноочене са предприети различни мероприятия, защото същите нямат отношение към процедурата по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ за произнасянето на административния орган /ТР N 5/18.10.2011г. на ВАС на РБ/.

По тези съображения жалбата е основателна и следва да бъде уважена, а обжалваният отказ на кмета на община Черноочене отменен, с указания същият по заявление изх. N AP-09-1-36/11.06.2019г. на началник на Общинска служба по земеделие –с.Черноочене служебно да възложи изготвяне и приемане на помощен план за имот от 1 дека в м.Ев Янъ в строителните граници на с.Черноочене съгласно Решение N 17/99 от 20.04.1993г., подлежащ на възстановяване след представяне на скица и удостоверение по чл. 13, ал.4-6 от ППЗСПЗЗ, вр. чл.13а от ППЗСПЗЗ, при съобразяване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

При този изход на делото, в тежест на ответника са направените от жалбоподателя разноски, които възлизат на сумата 1600 лв. за адвокатско възнаграждение и 927.60 лв. за възнаграждения за вещи лица, общо 2 527.60 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, чл.173, ал.3 от АПК и чл.174 от АПК, Районен съд-Кърджали

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ, обективиран в писмо с изх. N 24-00-151/19.06.2019г. на Кмет на община Черноочене, адресирано до началника на Общинска служба по земеделие - село Черноочене, за издаване на скица и удостоверение по чл.13, ал.4, 5 и 6 от ППЗСПЗЗ/във вр. с чл.13а от ППЗСПЗЗ/ за поземлен имот, находящ се в с.Черноочене, местността „Ев янъ“, с площ 1 декар - собственост на наследниците на Б. Ю. Ю..

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на община Черноочене със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе, за ново произнасяне в 3 - месечен срок от влизане на решението в сила.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Кърджали в 14-дневен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____